

Rohamivók Mikulásra

December elején a Mikulás nem virgácsot, nem is csokoládét, hanem színdarabot hoz ajándékba a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumba: a gimnázium 11.c osztályának tanulói közös összefogásának eredményeképp állhat színpadra a „Rohamivók” című egyfelvonásos zenés mese. Habár az előbb említett „ajándék” kifejezés kissé félrevezető lehet, hiszen az előadás komoly erőfeszítés eredménye, egyéves munka végtermékét tekinthetik meg december második hetétől az érdeklődők. A zenés darab ötlete egy osztályfőnöki óra utáni beszélgetésből indult útjára, hogy aztán a kemény és kitartó munka után kész produkcióként álljon színpadra.

Adott egy lány, adott egy fiú. A történet ismert, unalomig rágtuk. Csakhogy mindehhez kiszáradva becsatlakozik egy hangos, jókedvű, kicsit felelőtlen, kicsit részeges banda, egy díler, egy orvos apa, a rendőrség, és Sanyi bácsi, a lumbágós iskolai gondnok. Címzavakban ennyit a Szent Imre Gimnázium tizenegyedik osztályának előadásáról.

A darab témája, a tinédzserek pusztító életvitele igen időszerű, aktuálisabb nem is lehetne. Az előadásban egy fiatal tizenéves lány és barátai életét követjük végig néhány héten keresztül: együtt ülünk vele a tanteremben, végig nézzük, ahogy próbál beilleszkedni a közösségbe, látjuk, ahogy szerelmes lesz, és vele tartunk akkor is, amikor alászáll az ital és a drogok világába. Komoly leckét kapunk felelősségből, barátságból, hűségéből és gerincességéből. Figyelem, a darab kényes kérdéseket feszeget, melyekkel a szembenézés nem kellemes, ugyanakkor mégis elkerülhetetlen. Az előadás nem fél szembenézni olyan társadalmi problémákkal, melyek gyökerei a tizenéves fiatalokig nyúlnak: családi problémák, drogok, alkohol, lógás.

Ugyan a téma kínálná magát, a darabtól mégis távol áll a didaktikus hangnem. Sodró, vidám lendületével, ugyanakkor jól időzített hangsúllyal és kellő nyomatékkal mutat rá azokra a felelőtlen és veszélyes dolgokra, melyek minden fiatal tini életében megjelennek, és ha csak rövid időre is, de mindennapjainak részévé válnak. A darab sok humorral, kedvességgel és nem utolsósorban őszinteséggel nyúl a témához, amit a pazar zene csak még pezsgőbbé és színesebbé tesz.

A készülő előadásba az osztályközösség lelkes tagjain kívül a szülők nagy része is mindent beleadott, a gyerekek rengeteg segítséget kaptak a nemcsak a díszletek elkészítése során, de a próbákban is. A darab létrejöttében mindenki önkéntesen, szabad idejét és energiáját nem kímélve segédkezett. A zeneszámok megírása, a darab szövege, a számok hangszerelése, a díszletek megtervezése mind olyan vállalkozó szellemű rokonok, barátok, ismerősök munkája, akik szerelemből, az alkotás örömeért vettek részt a projektben azért, hogy ez az előadás létrejöhessen.

A darab ötlete egy zenében jártas szülőtől származik, aki kapott az osztályfőnök által feldobott ajánlaton, hogy hozzanak létre egy olyan zenés színdarabot, amelynek teljes legénységét az énekesektől kezdve a díszletrakodókon keresztül a világosítóig mind az osztály „termeli ki”. Nem önálló társulatról van tehát szó, nem is színekorról. Így jogosan merülhet fel a kérdés: honnan a darab szereplőgárdája? Honnan a segítők? A brigád? A válasz egyszerű. Az osztály nem szűkölködik tehetséges, remek énekhanggal, muzikalitással megáldott fiatalokban, akik – mint az a próbák során bizonyosodott – a színpadon is kiválóan megállják a helyüket. A létrejött előadás igazi csapatmunka, aki nem a reflektorfényben énekel, az keményen dolgozik a háttérben.

Ehhez hasonló produkcióval az utóbbi időben nem sűrűn (ha jobban belegondolunk, szinte sohasem) találkozunk klasszikus kőszínházi keretek között. A tinédzser fiataloknak szóló előadások nem gyakoriak, ritkán próbálják a szerzők és rendezők az őket érintő problémákat tematizáló előadásokkal megfogni ezt a veszélyeztetett tizenéves korosztályt. Ha mégis, akkor a próbálkozás jó eséllyel az okoskodás és a szájbarágós, fárasztó tudálékoskodás csapdájában köt ki. A darab ezért is kuriózum, kötelező minden gyereknek és szülőnek, aki jól akar szórakozni, nevetni, bohóckodni, de ugyanakkor együtt gondolkodna a gyerekekkel, és – nem melleleg – útravalóul hazavinne némi fájóan igaz tanulságot is.